

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.51. Epistola ad Regem Merciorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

ferit, dicens, ita oportere filium genitori
 occiso parentare. Saxo animam agens
 in aquas corruit. Interim nemo Gervil-
 lionis factum damnabat, sed ipse Episco-
 pi Officio fungebatur.

At eum S. Bonifacius in Concilio cri-
 minis arguit affirmans, virum homicidii
 reum Sacerdotio fungi non posse. Præ-
 terea adjecit, quod eum suis vidisset o-
 culis, ludentem cum avibus & canibus,
 quod Episcopum minime deceret. Ita-
 que Gervilio a Concilio damnatur, &
 Episcopatu privatur. Ille quidem Ro-
 mam appellare meditabatur; sed videns
 potestatem sæcularem Concilii judicio
 consentire, cessit.

§. LI.

Epistola ad Regem Merciorum.

Verosimile est S. Bonifacium ex hoc
 Concilio litteras dedisse ad Ethel-
 baldum Regem Merciorum: nam in iis
 non suo tantum loquitur nomine, sed
 etiam septem Episcoporum, nimirum A-
 belis Archiepiscopi Rhemensis, Sancti
 Burchardi, S. Willibaldi, & quatuor a-
 liorum, qui minus noti nobis sunt. In
 Epistolæ exordio laudat Regem, quod
 eleemosynas largiter det, quod in Regno
 suo vim injustam prohibeat, Justitiam
 administret, & pacem conservet. Tum
 ad ea, quæ sibi proposuerat dicenda, trans-
 iens,

*Ep. 19. ap.
 Bar. an. 745.
 v. ep. 10.*

Sæcul. VIII. iens, inquit; *Summo dolore percepimus,*
 A.C. 745. *te nunquam duxisse uxorem legitimam,*

sed vagam sectari libidinem, atque etiam,
malum! cum feminis Religiosis forni-

cari. Deinde adducit ex Sacra Scriptu-
 ra Textus, qui docent enormitatem hu-
 jus peccati, illis sceleribus adnumerati,
 quæ a Regno Cælorum excludunt. His

subjungit: *Ipsi pagani in vetere Saxonia*
adulterium & stuprum gravissimis pe-
nis prosequuntur. Si filia familias do-
mui patris sui probrum intulit, si nu-
pta datam marito thori fidem violavit,
non nunquam compellitur, ut sibi ipsi la-
queo gulam frangat, & postquam cada-
ver concremarunt, supra eundem rogam
scortatorem suspendunt. Non nunquam
convocant turbam mulierum, quæ ream
per vicos raptant, & præcisis vestimentis
usque ad cingulum nudatam cædunt, se-
cant, cultris laniant, usquequo eam aut
mortuam aut vix vivam derelinquant.

Deinde, quantum in subditos valeat
 Regis exemplum, docet, & addit, inde
 famam Gentis Anglorum in Italia &
 Francia proscindi, Deum in pœnam simi-
 lis libidinis Hispaniam, Provinciam &
 Burgundiam Saracenis tradidisse, forni-
 cationes & adulteria sæpe etiam homi-
 cidii causam esse, dum infelicissimæ me-
 retrices sobolem in peccato genitam, ut
 infamiam effugiant, occidunt, atque tu-
 mulos

mulos corporibus & inferos miseris ani-
mabus satiant. Sæcul. VIII.
A. C. 745.

S. Bonifacius præterea queritur, quod Rex privilegia Monasteriorum frangat, facultates auferat, & Præfecti ejus Monachos Presbyterosque graviore servitute premant, quam Antecessores ipsius. Tum adducit exempla Regum Ceolredi & Osredi, quos ob hæc scelera immatura & terribilis mors rapuisset.

His Epistolis adjecit duas alias unam ad Edbertum Archiepiscopum Eboracensem Wilfridi II. Successorem, alteram ad Herefridum Presbyterum, Regi carissimum & arcanorum omnium conscium. In iis dicit, se in hac causa nulla alia re moveri quam amore patriæ, Salutis Regiæ zelo, & mandatis Papæ, qui, cum se ad prædicandum Evangelium in Germaniam mitteret, jussisset, ut quoscunque Christianos, a via Salutis abductos, revocare omnibus viribus adniteretur. Rogat Archiepiscopum, ut sibi aliquos Bedæ libros mittat; ipse vero mittit aliquot S. Gregorii Epistolas, Roma acceptas, quas in Anglia reperiri non posse credit. ep. 8. 10.

§. LII.

Adalbertus & Clemens Hæretici.

Interim ut ea, quæ in Concilio decreta fuerant, effectui darentur, S. Bonifa-
cius Bonif. ep.
135.